

RÁCZ SÁNDOR

A FORDULAT

2008 augusztusában tartottuk meg a Magyarok VII. Világkongresszusát, a Magyarok Világ-szövetségének rendezésében. A VII. Világkongresszus vezérgondolata a „A Fordulat” volt és maradt. A magyarországi médiák kevés figyelmet fordítottak a kongresszusra, és nem ismertették annak anyagát a magyar társadalommal. Most, néhány hét múlva mégis azt tapasztaljuk, hogy akarva, akaratlanul a magyarországi politika arra kényszerül, hogy a fordulat gondolatát figyelembe vegye. A jelenlegi politikai vezetés, például Gyurcsány, aki eddig hallani sem akart nemzeti politikáról, arra fanyalodott, hogy „nemzeti fórumot” hívjon össze, mert úgy ítélte meg, hogy még a kommunista eszmevilág sem alkalmas arra, hogy hosszútávú politikai tevékenységnek látszó nép-

becsapást folytasson a nép nélkül. Most, amikor a pénzügyi-gazdasági válság elkerülhetetlen Magyarországon is, akkor eszébe jut, hogy ezt a problémát a rablás eszméjét képviselő kommunistákkal nem lehet megoldani, és nemzetpolitikai kérdésként pártpolitika fölé kell emelni.

Hányszor elmondta a Magyarok Világ-szövetsége és személy szerint én is az elmúlt évek során, hogy nemzetpolitikai kérdéseket nem lehet pártpolitikai eszközökkel megoldani, de a vörös zsírtól bedugult fülek ezt nem hallották meg.

Az ellenzék is, melynek a fülébe csak rózsaszín a zsír, most már fordulatért és változásért kiált, és azt mondja, hogy a válságból egy új Magyarországnak kell kikerülni. Mi, párton kívüli magyarok azt üzenjük a hatalmuk és a velejáró pénzt és kiváltságokat féltő ügynököknek, akik Magyarországot idegen érdekekért juttatták ebbe az állapotba, hogy hagyjanak fel Ma-

gyarországon mindenféle magyarellenes tevékenységgel, szüntessék be a magyar nép elleni törvényhozásukat, a vezetésre alkalmatlan bábokat tüntessék el a magyar közéletből, és engedjék meg a sokat szenvedő magyar népnek, hogy saját vezetőit megkeresse, és az ország és a nép sorsát olyan vezetőkre bízsa, akik első, második és harmadik sorban is magyarok, és a nép támogatásával valóban képesek egy megújult Magyarország vezetésére.

Magyarországot a pártos politikának álcázott, magyarellenes politika juttatta ebbe a kegyetlen állapotba, ezért ez a pártos politika alkalmatlanná tette magát a politikára és kötelessége az ország vezetését átengedni a nemzetpolitikát vállalók részére. Vigyázz, magyar! *A nép ne a futtatott ügynökökben keresse vezetőit!*

A szerző az MVSZ tiszteletbeli elnöke

DR. BAKOS BATU

A MEGTÖRTÉNT ÉS ELMARADT REVÍZIÓ

Az első világháború végén az antant hatalmak Trianonban kötöttek békét Magyarországgal. Ez nagyon kegyetlen volt. A feltételeket el kellett fogadni, mert megváltoztatni nem lehetett. Oka Károlyiék árulása, a hadsereg felbomlasztása volt. Megtagadták a Szent Koronát, meggyengítették a nemzeti érzést, s ezzel védekezésképtelen lett az ország.

A revízió a békeszerződés megváltoztatása. A liberális és kommunista kormányok bukása után újra visszatértek a Szent Koronához, helyre állították a jogfolytonosságot. Visszatért a nemzeti érzés, s katonáink szabadcsapatokként meggátolták az Őrvidék osztrák elfoglalását. Így külföldi közvetítés révén sor került népszavazásra, s ennek eredményeként Sopron és környéke megmaradt Magyarországon. Ez lényegében már revízió.

Az utódállamok tárgyalásra nem voltak hajlandók. Magyarországon megalakult a Revíziós Liga, ami sokat dolgozott a cél érdekében. Olaszország a húszas évek végétől felkarolta az ügyet. A lehetőség adott volt, mert a Népszövetség és a békeokmányhoz csatolt kísérőlevél egyaránt elismerte ezt a jogot. Közben

a légkör megváltozott, sokan belátták, hogy a béke feltételei elhibáztak.

Németország megerősödésével Csehszlovákia kénytelen volt elismerni német polgárai jogát. A nemzetközi egyezmény a magyarokra kiterjesztette ezt. Így a magyar-csehszlovák tárgyalások után a döntőbíró, noha olaszok és németek voltak, bírta az angolok és franciák elismerését is. Az I. bécsi döntés nemzetiségi szempontból teljesen igazságos volt. (A terület 92 %-ában már előbb meg-egyezett a két érintett.) Sajnos Tiso magyarországi útja nem sikerült, így nem térhetett vissza egész Szlovákia.

Csehszlovákia teljes szétesése, Csehország német megszállása és Szlovákia létrejötte lehetővé tette Kárpátalja elfoglalását, amit a németek csak fanyalognak tudomásul. A háború kitörése után Magyarország így tudott segítséget nyújtani a lengyeleknek, s szerezte meg a nyugatiak jóváhagyását erre a részre.

1940-ben a Szovjetunió megszállta Besszarábiát, s szövetséget ajánlott Erdély elfoglalásához. Magyarország ezzel nem élt, hanem tárgyalt, majd fegyverhez nyúlt. Ekkor Románia döntőbírá-

skodást kért, amit mi csak nehezen fogadtunk el. A II. bécsi döntés eredményét lényegében elismerték más államok is. Jugoszlávia felbomlása után Bácska elfoglalására már fegyveres úton került sor. A német-orsz háború kitörésekor a Szovjetunió kész volt ezt a határt elismerni, Anglia és az USA már előbb megtette hallgatólagosan.

A háború minden revíziós eredményt elvitt. A kommunizmus pedig még a gondolatát is lehetetlenné tette a revízióknak. Újra csak bukása után támadhatott volna fel, hiszen most a határok változtak. Az MDF-kormány azonban nem tett semmit. Elmulasztotta mind a Szovjetunió, mind Csehszlovákia, mind Jugoszlávia felbomlásával felmerült esélyek kihasználását. Alapszerződéseket kötött, amiben jövőre nézve is garantálta a határokat, sőt az ott élő magyarok javára sem kötött ki semmit. Nem élt vétő lehetőségével. Nem fogadta el a felajánlott – Horvátországtól – területet. A revízió tehát elmaradt. Reméljük nem örökre...

(Elhangzott a Magyarok VII. Világkongresszusának a Trianon újraértékelése konferenciáján)